

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK IX.

ČÍSLO 5

MÁJ 2001

Daj mi
seba
a to mi
postačí,
lebo každá
útecha
okrem Teba
je bezcenná.

TOMÁŠ KEMPENSKÝ

Meno Ježiš - Po roku opäť v TRNKE - Dávať sa
Naši skauti - Výsledok veľkonočnej zbierky

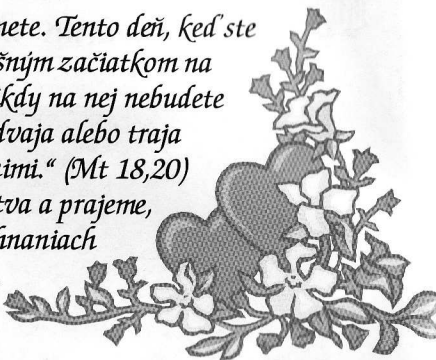

Michaela a Branislav Bullovi!

Na sobotu 28. apríla 2001 určite nikdy nezabudnete. Tento deň, keď ste prijali sviatosť manželstva, nech je Vaším úspešným začiatkom na krásnej a veľmi dlhej spoločnej ceste životom. Nikdy na nej nebudete sami, veď Pán Ježiš povedal: „Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“ (Mt 18,20)

Srdečne Vám blahoželáme k uzavretiu manželstva a prajeme, aby ste stále cítili Božiu prítomnosť v jeho požehnaníach a milostiach, ktoré Vám vyprosujeme.

Redakcia časopisu Bartolomej

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 3. 2001 DO 10. 4. 2001

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Farnosť PD - mesto:

Františka Mečiarová
Miroslav Vincze
Kristián Horváth
Patricia Hamalová

Farnosť Zapotôčky:

Ingrid Mária Janská
Martin Bruňanský
Júlia Králová
Lukáš Hrnčiar
Veronika Bielaková

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Andrej Leitman a Silvia Lahká
Róbert Stončík a Jana Hejtmánková

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Viliam Belák 65 r.
Ing. Júlia Mäsiarová 26 r.
Karol Arendáš 69 r.
Urban Pekár 65 r.
Jozef Oswald 89 r.
Jozef Petráš 79 r.

Jozef Šimuny 74 r.
Alžbeta Mokrá 82 r.
Pavel Marko 62 r.
Cecília Schusterová 80 r.

Odpočinite večné daj
dušiam, Pane ...

MENO, KTORÉ JE NAD KAŽDÉ MENO: JEŽIŠ

Ono ostane, keď všetky iné mená vymiznú, keď všetko iné zanikne, a zachová si slávu, povest' a jas uprostred strácajúcej sa veľkoleposti.

Toto meno si vysoko vážia aj niektorí súčasní králi a kráľovné, princovia a princezné, a hoci majú veľkú autoritu, vláda a moc mena Ježiš je nekonečne rozsiahlejšia než ich. Vplyv, ktoré ono vykonáva pre dobro na tomto zlom svete, ďaleko predstihuje pochybnú vládu všetkých dohodou spojených diktátorov na zemi.

Anjeli, ktorí si zachovali svoje pôvodné postavenie, poznajú toto meno a klaňajú sa mu, pričom sa radujú, keď vidia, ako si ho ľudské srdcia vierou privlastňujú.

Anjeli, ktorí padli, diabli, démoni ho tiež poznajú, vyznávajú ho, lenže sa trasú hrôzou. Ono sa blýslo pred zrakom zostrelených pilotov a rozvírilo pamäť námorníkom, tonúcim vo vlnách oceánu, zomierajúcim baníkom zaživa pochovaným v temných hĺbinách zeme.

Posilnilo mnohých lekárov, zatiaľ čo ošetrovatel'ky šeptali jeho obdivuhodnú hudbu do uší bezvládných a zomierajúcich.

Bolo vzpruhou nádeje a potechou zúfalým v koncentračných táboroch, vo vyhnanstve a v hrôzostrašných väzeniach.

Toto meno nemôže zaniknúť, ono pretrvá, lebo ho ustanovila nezmeniteľná vôľa večného Boha. Ľudské zámery, plány, sprisahania, ambície vládnu na chvíľu, ale vláda tohto obdivuhodného mena **Ježiš** pokračuje naveky. V sláve i potupe, v zlej i dobrej povesti, vo vrelej úcte, klaňaní i v úskočnom potupovaní, v milujúcom ocenení i v nedbanlivej ľahostajnosti. Medzi veriacimi i neveriacimi, okolo kráľovských trónov ako aj v kočovných táboroch, na vysokých aj stredných školách, v učilištiach i dielnach, medzi bielou i farebnou rasou. Pozdĺž rovníka i pri Severnom ľadovom mori, popri indiánskej rieke i v lesoch Kanady - toto neobyčajne príťažlivé meno **Ježiš** je silou, ktorá sa dokáže dotýkať ľudských srdiec.

Jeho neoslabujúce svedectvo zaznelo v arénach a palácoch starého Ríma, roznieslo sa do ďalekých končín Rímskej ríše. Keď sa táto ríša rozpadla, meno **Ježiš** ostalo, preniklo až do najodľahlejších severských krajín. **Cestovalo s dejinami a do dejín, dosiahlo temný stredovek, žiarilo v kláštoroch a celách, v drevených chatrčiach a jaskyniach, na východe, západe, severe a juhu, stále to isté v nezlyhávajúcej príťažlivosti, znova povstávajúc pre každú novú generáciu, aby osviežilo beznádej a stalo sa mocou na požehnanie.** V neprestávajúcom úsilí vyhladiť ho zo zeme, Satan použil každý nástroj, všetku úskočnosť, všetku svoju nenávisť a zlosť.

Ono je však stále tu. Zaznieva v nočnom tichu, prebúdza s briezdením a prichodí do reči v dennej dobe. **Meno Ježiš žije, lebo On žije, a keďže On žije na veky vekov, Jeho meno bude trvať naveky.**

Počúvaj, čitateľ môj! Poznáš nejaké meno podobné tomuto, čo ako veľké by bolo? Poznáš v celej zásobe ľudských slov nejaké meno, o ktorom by sme mohli povedať po pravde také obdivuhodné veci?

H. R. Wilkinson

V živote kresťana

má veľký význam chvíľa, keď nielen verí článok viery, ale aj srdcom pochopí, že Boh je Otec. Toto poznanie nie je výsledkom štúdia, ale darom Ducha Svätého, v ktorom voláme **Abba Otče!** (por. Gal. 4, 6) Patrí k pravdám, o ktorých Ježiš povedal:

„Zvelebujem ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým.“ (Mt 11, 25)

Od Márie sa tiež učíme, ako sa správať pri nečakaných a bolestných udalostiach. Ak sa vydáme na Máriinu cestu, aj nás čakajú bolestné prekvapenia. Aj v našom živote bolestné skúšky predchádzajú najväčšie dary.

V týchto skúškach máme právo - podobne ako Mária - sa pýtať: „Prečo si nám to urobil?“ Máme právo nerozumiť, ako ani Mária a Jozef nerozumeli. **Ale tiež máme dúfať, že - podobne ako v Máriinom živote - po hľadaní v úzkosti opäť prídu roky pokojného života s Ježišom, plné svetla a tichej radosti.**

(Ladislav Lencz - Cesta)

Vaše deti po viacročnej príprave pristúpia k prvému svätému prijímaniu Eucharistického Pána Ježiša. Možno si niektorí spomínate na to svoje prvé sväté prijímanie. Je to veľký krok v ich kresťanskom živote, ktorý ste im vo svojej láske umožnili urobiť. Pán Ježiš si ich privinie do svojho srdca a zažijú úžasné chvíle, na ktoré budú dlho spomínať. Privádzajte ich často na svätú omšu k oboetnému stolu, aby mohli prijímať Pána. Čas, ktorý s vami prežijú pri spoločných modlitbách, bude pre ne veľkou posilou v rozhodnutí vytrvať na tejto ceste k Pánovi. Hodiny náboženskej výchovy budú dopĺňať a rozvíjať to, čo dostanú od vás, lebo vám boli zverené a vy raz odovzdáte Bohu svoju námahu, starostlivosť a lásku, ktorú ste im venovali.

Nech Panna Mária, Pomocnica kresťanov vyprosí u svojho Syna milosť zdravia, lásky a pokoja pre vás a vašich blízkych.

Vaši katechéti

K prvému svätému prijímaniu

Ježišu,
Ty máš rád deti.

Prichádzame k Tebe
my malí s túžbou
očistiť svoje vnútro.

Spojiť svoju radosť
s Tvojou.

Okúpať viny v Tvojej
čistote.

Slzu bolesti oteplíť
v Tvojej nádeji.

Zlobu vyžiarit
prívetivosťou.

Odpusť nám malým
naše menšie i väčšie
previnenia.

Pookrej dušičku,
čo k Tebe cupitá.

Ježišu,
Ty máš rád deti

i pre svoju milotu,
veselosť,
čistotu.

Také tu pred Tebou
stoja.

Čakáme -
vstúp
do izbičky nášho
srdiečka.

A. Ondrejmišková

DNES NA SLOVIČKO S MÁRIOU MELICHERČIKOVOU,
ZODPOVEDNOU REDAKTORKOU ČASOPISU BARTOLOMEJ

*Pane, veď milujem a tú lásku si mi ty dal.
Nezabudni na svoje dary a nepohrdni svetom
túžiacim po rose! Nech by som ti vyznal všetko,
čoľvek nájdem v твоjich knihách...*

Sv. Augustín - Vyznania

V útulnom byte na starom sídlisku džavot štyroch rozšante-
ných detí sem tam stíšil môj rozhovor s ich mamičkou - zodpo-
vednou redaktorkou a súčasne i grafičkou farského časopisu
Bartolomej, pani Máriou Melicherčíkovou.

Mária, kde si uzrela svetlo sveta a kde si prežívala svoje detstvo?

*Narodila som sa v Bojniciach a detstvo až do začiatku školskej dochádzky som prežívala
striedavo tu v Prievdzi a u ockových rodičov na dedine pri Leviciach.*

**Viem, že si neskoršie precítila dotyk Boha. Vieš porovnať život so Stvoriteľom a časy
bez neho?**

*Pred tým som nikdy nepochybovala - bola som presvedčená, že Boh neexistuje. Moje za-
čiatky boli cez sviatosti našich malých detí. Pán mi poslal na túto cestu mužovu mamičku,
ktorá bola prvým impulzom k tomuto rozhodnutiu a vynikajúceho kňaza dp. Martina Ča-
báka, ktorý sa ma ujal a s otcovskou láskou ma pripravil na prijatie sviatostí.*

*Jedno je pravda, keď človek robí sám, vynaloží veľmi veľa síl, aby dosiahol cieľ, ktorý si
vytyčil. Keď však ide s Bohom a nechá sa ním viesť, je to veľká úľava a rozdiel, nedá sa to
vôbec porovnávať.*

Stretla si sa v začiatkoch s časopisom Bartolomej?

*Doma mám odložené takmer úplné všetky ročníky od jeho vzniku; občas som do neho pri-
spela článkom. V redakcii som od konca roku 1998, kedy som urobila prvý návrh grafic-
kého spracovania a od júla r. 2000 zastávam aj miesto zodpovedného redaktora.*

Porovnávaš jeho úroveň a obsah vtedy a dnes?

*Časopis prechádzal rôznymi obdobiami. Postupne, ako sa menila zostava redaktorov, ale
i technických možností spracovania. Každé to obdobie a každý človek, zapojený do tvorby
časopisu zohrali spolu svoju veľmi podstatnú úlohu. Pokračujeme vo forme, akú má dnes.
Snažíme sa robiť výber článkov tak, aby neboli jednostranne zamerané, aby si tu každý
niečo našiel.*

**Máš radosť pri tvorbe časopisu, alebo Ti je občas na záťaž? Viem, je to náročná prá-
ca. Ako reaguješ na pochvalu, či kritiku?**

Mám rada túto prácu, aj keď prácou sa to nedá nazvať. Je bohatá i náročná.

*Nemám rada pochvaly, lebo nepatria iba mne. V prvom rade patria Pánu Bohu, lebo on je
hlavný „šéfredaktor“. Bez ostatných obetavých ľudí v redakcii i mojom okolí by som veľa
neurobila. Dp. Ján Bednár, dekan ako teologický poradca je mi veľkou oporou a objektív-*

ným kritikom. Kritika ma ženie dopredu, je mojím motorom na zlepšenie práce.

Vie Ťa niečo rozčúliť?

Ludská hlúposť, no vďaka Bohu sa s ňou nestretávam často. Tiež nevďak voči Pánovi a predsudky ľudí, ktorí často podľa jednej osoby, alebo svojho názoru hádžu do jedného vreca či už kresťanov, kňazov, mládež, ženy a podobne.

Ako zvládaš úlohu matky, manželky a redaktorky?

Ani nedokážem úplne ďakovať každodenne Pánu Bohu za všetko, čo doma mám. Opora v mojom manželovi Pavlovi je úžasná, veď so štyrmi deťmi vo veku od 6 do 14 rokov by sa to inak nedalo zvládať. Je mi pevným pilierom doma napriek tomu, že jeho práca je jeho záľubou, naplnením a miestom rozdávania sa. Je veľmi vnímavý na problémy iných ľudí. Krásnych chvíľ, ktoré ako rodina spolu prežívame je veľa, ale pre mňa sú najkrajšie chvíľky, keď všetci sedíme za stolom a naše spoločné modlitby.

Čo sa týka redakčnej práce, manžel bol prvým technickým poradcom a prvou mojou injekciou, aby som si sadla k počítaču a učila sa.

Úlohy starých mám bývajú v rodinách rôzne. Ako to funguje u Vás?

Staré mamy! (povzdych s úsmevom) Moja mamina ešte pracuje a je pre mňa veľkým zázemím. Keď potrebujem čokoľvek a je to v jej silách, pomoc a podpora sú okamžité.

Manželova mamina tak isto. Okrem toho je tichým apoštolom viery, roznáša Bartolomej po rodine a bývala úplne prvým človekom, ktorý čítal pripravené texty.

Čo vyučuješ na školách?

Na základných školách postupne sériu prednášok pre 7. - 9. ročník „Príprava k manželstvu a rodičovstvu“ a na SOU poľnohospodárskom náboženskú výchovu.

Si presvedčená, že Bartolomej spĺňa požiadavky čitateľov? Čo by si uvítala vo svojej práci?

O presvedčení sa vôbec nedá hovoriť. Keby som bola celkom presvedčená, znamenalo by to, že je to iba moje úsilie. Veľmi by som uvítala viac ohlasov, názorov a podnetov od čitateľov. Aj avizované rubriky či už pre mladých, alebo ponúknutá pomoc pri riešení rôznych problémov, môžu začať fungovať, iba ak nám napíšete. Mladým by som odkázala: Príďte a pomáhajte!

Študuješ Sväté písmo?

Štúdiom by som to nenazývala, možno snaha dostať ho do seba. Nepamätám si ani jediné číslo časopisu, ktoré by som bola schopná tvoriť bez Božieho slova. Či je to už vo vedení písania, alebo po technickej stránke, tiež overovanie citátov, aby to bolo presné a pravdivé. Súvisí to možno aj s mojím strachom hovoriť a písať len slová, ktoré by som sa nemusela hanbiť vysloviť aj pred Pánom, aby som od neho raz nepočula - Ja ťa nepoznám.

Sv. písmo čítam rada, pokiaľ mi to čas dovoľuje. V Biblii je jedna veta, ktorú mám najradšej. Je to **Žalm 34, 9: „Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán...”** Stačí naozaj iba chcieť skúsiť a Pán ma o svojej добрote neustále presviedča.

Popri rozhovore sa najmenšia ratolesť v slzičkách dobehla na niečo pošťazovať mamine. Bolo mi jasné, že synček si pribehol pre pohladenie, pre deti tak potrebné.

Za rozhovor s láskou ďakuje Anka G. Vavrová

Pozvánka

Na deväťdňovú pobožnosť (novénu) k Panne Márii Pomocnici kresťanov.

Združenie ctiteľov Panny Márie Pomocnice kresťanov v Prievidzi bolo založené pred rokom - 24. mája 2000. Zatiaľ má iba 11 členov, ale na počte nezáleží, skôr na ich vnútornej sile a túžbe byť účinným nástrojom v rukách svojej a Don Boscovej Pomocnice.

Sviatok Panny Márie Pomocnice kresťanov je 24. mája a tak na jej počesť uskutočnia členovia združenia **deväťdňovú pobožnosť (novénu) so**

začiatkom 15. mája 2001. Pobožnosť s modlitbou sv. ruženca bude vo farskom kostole sv. Bartolomeja v dňoch **pondelok až sobotu pred sv. omšou vždy o 15.45 hod. a v nedeľu o 17.15 hod.** Ukončenie bude vždy spievanými Litániami Loretanskými.

Pozývame všetkých ctiteľov a sympatizantov Panny Márie - pridte ju pozdraviť a vyprosiť pre seba i blízkych hojnosť Božích milostí.

Ján Málik, člen združenia

Ozaj ma miluješ?

I pri najväčšej kráse života zistujeme, že niet človeka, ktorý by neprežil nejaké utrpenie.

Sú chvíle, kedy sa najradšej schúľime do svojej ulity i s bolesťou a máme pocit, že nás nikto nechápe. Kto však môže viac pochopiť náš problém ako Ten, ktorý nás stvoril a je nám nablízku v každej chvíli. A Božské Srdce čaká na naše oslovenie i napriek našej nedôvere a otázke, či nás miluje. Čaká, kedy sa Mu v modlitbe zdôveríme, lebo cez naše odpustenie premieňa všetko na lásku. Kto nás môže pritúliť do svojej náruče láskavejšie, ako Panna Mária - Matka, ktorá nežne zotiera slzy stvoreniam i v spánku a bdie pri nich.

A čo my?

Bolesti, horúčky, choroby a naše váhania - Pane, opustil si ma?

Keď sa jednej starkej po astmatických záchvatoch veľmi ťažko dýchalo, pricupital k posteli malý vnúčik. Chvíľu sa nechápavo pozeral, chytil ju za ruku a hovorí: „Neboj, babinka, však chvíľu nedýchaj, nemusíš - ja budem za teba trochu dýchať“. Aha - takto...“

Božia láska nemá hraníc, len ju treba vnímať a otvoriť jej srdce.

A. G.

svedectvo

NAŠA AJ VAŠA TRNKA

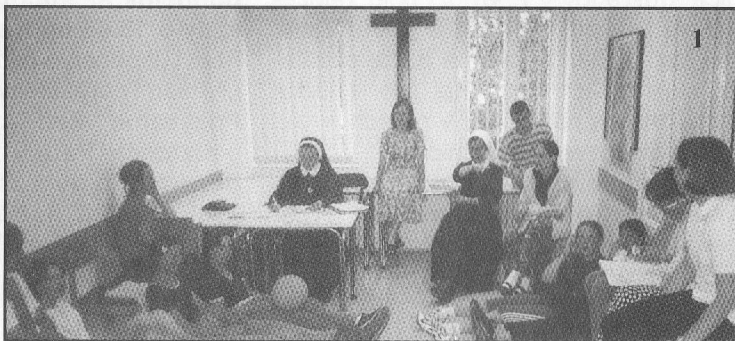

TU RADOSŤ NÁJDE KAŽDÝ

Po roku vám znovu prinášame informácie o činnosti v detskom pastoračnom centre TRNKA, sídliacom u sestričiek na Námestí Slobody č. 19.

- Denný tábor, ktorý sa konal počas prázdnin bol asi najväčšou akciou, ktorá sa pre deti tu organizovala.

Prípravy programu na každý deň boli vždy zaujímavou „bojovou“ poradou. (obr. č. 1) Bližšie o tábore bolo písané v septembrovom Bartolomeji v r. 2000.

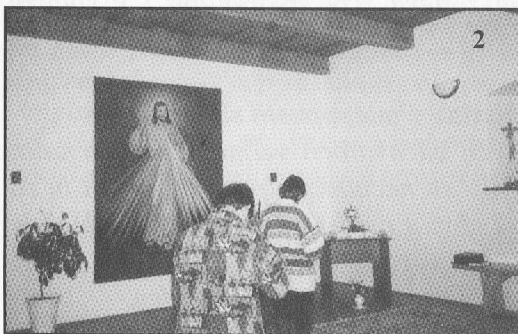
- Najväčšiu radosť máme z novopostavenej kaplnky, zasvätenej Božiemu Milosrdenstvu. Strop aj podlaha sú z dreva, ešte sme dali robiť taburetky na sedenie.

- Počas duchovných cvičení a duchovných obnov sa v nej slúžia sväte omše a adorujeme pred vyloženou Sviatosťou Oltárnou. (obr. č. 2)

Na tieto duchovné obnovy a cvičenia prichádzajú mnohé dievčatá z celého Slovenska. Pri tom poslednom duchovnom cvičení v marci 2001 nás veľmi obohatil i Páter Otruba, kapucín. (obr. č. 3)

- Cez víkendové dni sa v Trnke stretávajú animátori s birmovancami vo viacerých skupinkách.

- Piatky sú rezervované pre deti v eRko klube so svojimi aktivitami. Možno ste sa už s niektorými stretli napríklad pri koledovaní Dobrej noviny. Prebiehal tu celý nácvik koledovania.

- Dva dni v týždni sa tu spieva na

„skautskú“ nôtu, keď tu majú stretnutie najmladšie budúce skautky - včielky. Ich činnosť je veľmi bohatá a v Trnke mali tiež stretnutie s Mikulášom. (obr. č. 4) Svoje schôdzky si tu realizuje aj družina riadnych skautiek (dali si názov Stopárky).

- V prednáškovej miestnosti sa raz za dva týždne schádzajú nepočujúci a zároveň sa tu vyučuje aj posunková reč.

- **Prebiehal tu dvojmesačný kurz účtovníctva.**

- **Dvakrát v týždni, počas celého roka prebieha kurz nemčiny.**

- **Členovia misijného klubu majú tiež vyhradený čas a jedenkrát v mesiaci sa tu pravidelne stretávajú.**

- **V sobotu večer po večernej svätej omši tu máva svoje stretnutie mládež.**

- **Kontaktné centrum pre pomoc mládeži a rodinám tu podľa potreby realizuje svoju činnosť formou poradne či konzultácie priamo s lekárom, alebo pri príprave k manželstvu a rodičovstvu.**

- **Priestory miestností využívame aj na katechézy mimo vyučovania.** Radi sem prichádzajú deti zo špeciálnej školy.

- Máme tu možnosť premietania videokaziet.

- Nacvičujú tu zbory **Bartolomejčatá, Prameň i zbor dospelých.**

- Plánujeme začať jednoduchové obnovy manželov.

- **Najnovšie sme s pomocou ochotných brigádnikov urobili na dvore tak potrebné prístupové chodníky medzi kláštorom a Trnkou.**

- **Náš najbližší plán je postaviť na dvore Lurdkú jaskynku.**

Ďakujeme Trojjedinému Bohu za všetko, čo požehnáva svojou Láskou. Nech je za to zvelebený. Aleluja!

*Vaše sestry mariánky -
Kongregácia Dcér Božskej Lásky*

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY (MÁJ)

Všeobecný: Aby sa ženám, ktoré sú medzi utečencami, dostalo pomoci a úcty, a tak aby našli potrebnú silu prekonávať násilie a utrpenie.

Misijný: Aby naliehavý problém dnešnej mestskej kultúry podnietil veriacich pre novú misijnú horlivosť v mestách.

Úmysel KBS: Aby sme pod ochranou Božej a našej Matky kráčali ku Kristovi a s Kristom k nebeskému Otcovi.

Sebecké zrnko

Pšeničné zrnko sa ukrylo
v stodole.
Nechcelo, aby ho zasiali.
Nechcelo umrieť.
Nechcelo sa obetovať.
Chcelo si zachrániť život.
Nikdy z neho nebol chlieb.
Nikdy sa nedostalo na stôl.
Nikdy ho nikto nepožehnal...
Nikdy nedarovali život.
Nikdy nedarovalo radosť.
Jedného dňa prišiel roľník.
So smetami v stodole vymietol
aj to schované pšeničné zrnko.

Skúste nám nakresliť, čo by sa stalo so zrnkom z príbehu, keby nebolo sebecké. Vaše kresbičky čakáme do **18.5.2001** na našej adrese: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, Prievidza 971 01.**

Správna odpoveď na otázku z apríla je: **B - ženy našli v hrobe plachtu a šatku, v ktorých bol Ježiš zavinutý. Víťazom sa stáva Janka Pekárová z Prievidze.**

Na detskej sv. omši **29. 4. 2001** sme vylosovali spomedzi **12** stálych úspešných lúštitel'ov výhercov Veľkej súťaže, ktorá prebiehala šesť mesiacov. Každý z nich dostane pekné náramkové hodiny. Výhercami sú: **Jozef Bullo ml., Marcela Vozíková, Mária Bencová.**

Okrem toho výhercami aprílového kola sú:

Jana Boboková, ktorá získava súpravu pier.

Knihy dostanú: **Angelika Pažická a Emília Kutschyová.**

Všetkým víťazom srdečne blahoželáme.

REHOĽA PIARISTOV NA SLOVENSKU PRIVÍTALA V DŇOCH 18. - 21.4.2001

VEĽMI VZÁCNU

NÁVŠTEVU Z RÍMA, ČLENOV VIZITÁCIE.

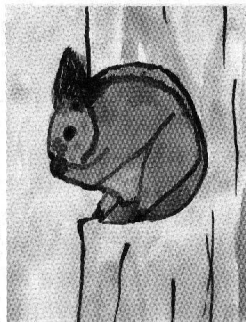
Po navštívení škôl v Trenčíne a v Nitre, nasledovala aj naša Piaristická ZŠ a Gymnázium. V sprievode našich pátrov, aj Pátra Ernesta Šveca, nášho provinciála, bol asistent generála P. Jozsef Ruppert, P. Fernández Giráldez a P. García Asiain. Ich cieľom bolo nahliadnuť do života školy, stretnúť sa so žiakmi a ich pedagógmi. Potvrdili skutočnosť aspoň jednej piaristickej školy so žiakmi 1. - 4. ročníka na Slovensku a to našej. **Zdôraznili dôležité poslanie piaristických škôl, ale i každého laika, člena tohto spoločenstva.**

NITRA - KALAZANSKÉ FÓRUM 27. - 28.4. 2001

Po tretí raz sa stretli kňazi, všetci pedagógovia, ale aj zástupcovia Rady rodičov piaristických škôl z Trenčína, Nitry a Prievidze na spoločnej rozprave. Tentoraz na pôde Piaristického gymnázia v Nitre. Je to spôsob vzájomného povzbudenia, vymieňania odborných pedagogických skúseností, ale hlavne je stretnutie pozvánkou k duchovnej podpore a utuženiu našej viery.

Tretí ročník je špecifický otvorením prvých Kalazanských hier, teda aj obohatením

o športové populudnie pre žiakov i študentov.

EXKURZIA PO HORNEJ NITRE

Kvartáni a žiaci 8. A z našich škôl sa 20.4. 2001 vybrali na zaujímavú exkurziu po hornonitrianskom území. Cieľom bolo zbieranie hornín a spoznávanie okolia svojho bydliska. Navštívili malebné dedinky a mestá. Vydali sa na starú zrúcaninu v Hradci, kde mohli vidieť andezit. Na Remate si obzreli bohaté nálezisko

dolomitického vápencu. Čo našli zaujímavé v Bojniciach? V kúpeľnom areáli vyhľadávali numolity, známe ako bojnické skamenené dukáty. V skutočnosti sú to skameneliny morských živočíchov, staré asi 40 miliónov rokov. Ďalšia zastávka bola v Podhradí, kde účastníci absolvovali výstup na Sivý kameň. V Porube mohli obdivovať kaplnku Panny Márie a porubský kostol, obklopený starými lipami. Tu sa nachádza aj nálezisko premenených hornín.

Maťa

Stalo sa u nás ...

XII. DÁVAŤ

Alebo poddávať sa?

Dávanie je začlenené do každodenného života. Je dôležitou časťou nášho vzťahu k iným. Ak sa má stať praktickou schopnosťou, treba, aby sme definovali, čo tým myslíme, aby sme si ju viac uvedomovali. V rámci tejto oblasti považujeme o troch druhoch dávania sa.

Akt dávania seba je aktom lásky. Je to predovšetkým akt vôle : rozhodnutie, voľba. **Môže ho sprevádzať veľká miera vrúcnosti, nežných citov, ale môže byť aj bez akýchkoľvek citov, ba môžu ho sprevádzať aj city negatívne.** Avšak v konečnom dôsledku, či ho už city sprevádzajú alebo nesprevádzajú, je dávanie seba čin hodnotný a dobrý. Niekedy si naivne myslíme, že pravé dávanie seba je iba vtedy, keď ho sprevádza naše pozitívne cítenie, keď dávame s láskou, ochotou. Vrelé city iste uľahčujú akt dávania a spôsobujú, že prináša viac emocionálneho uspokojenia, ale ak pri ňom takéto cítenie chýba, alebo ak je akt sprevádzaný dokonca cítením negatívnym, aj tak môže ísť o čin pravého dávania seba. **Dávanie bez akýchkoľvek hlbokých citov sa musí zakladať na hlbokom, úprimnom presvedčení, inými slovami je to hlbší skutok lásky.** Ak by sme dávali iba vtedy, keď nás k tomu povzbudzujú „dobré“ city, bolo by naše dávanie veľmi nevypočítateľné, nepravidelné, nedôsledné, založené len na cítení, nezrelé a detinské. Ilustruje to aj evanjeliový príbeh. Otec žiada syna, aby išiel pracovať do vinice a syn bez váhania povie, že pôjde. Potom otec žiada druhého syna, aby urobil to isté a ten tiež bez zaváhania po-

vie, že nepôjde. Nakoniec druhý syn príde, neochotne, ale prvý syn sa vo vinici ani neukáže. Ježiš sa pýta: „**Kto z týchto dvoch splnil otcovu vôľu?**“ (Mt 21, 31) Odpoveď je zrejmalá.

Láska je práve taká silná, ba ešte silnejšia, keď sa inému dávame bez toho, žeby to dávanie sprevádzali pozitívne city, ako keď sa dávame s veľkým nadšením. Pretože naše cítenie nie je ustálené a často ho nemôžeme kontrolovať, nemôžeme pripustiť, aby ovládlo našu oddanosť. **Zväzky, ktoré závisia len na citoch, neprežijú, pretože naše city nie sú stále.**

V Ježišovi máme skvelý príklad toho, ako by sme mali žiť. Znova a znova sa vracia k ústrednej téme svojho života, že prišiel na svet, aby plnil Otcovu vôľu. Jeho vrcholným obetovaním seba bolo jeho utrpenie a smrť. Vo svojej ochote dať sa skúsil aj on pochybnosť a strach: „**Otče, ak chceš, vezmi odo mňa tento kalich! No nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane.**“ (Lk 22, 42) **To je najväčší možný akt dávania sa – bez pozitívnych citov! Jeho dávanie sa vychádzalo z hlbokého pocitu záväzku, presvedčenia a odovzdanosti.**

Jednou z charakteristík pravého dávania sa, nech by bolo niekedy akokoľvek ťažké, je následný hlboký pocit satisfakcie a pokoja. Aj keď naše dávanie sa môže sprevádzať vnútorná neochota alebo váhanie, konáme slobodne, rýdzo a s láskou, pokiaľ to nerobíme s nevôľou, horkosťou alebo s pocitom, že sme pod nátlakom, že nás k tomu nútia. Z nášho správania sa navonok by nikto neusudzoval, že v nás možno

prebieha vnútorný zápas. To je zrelosť! To je láska!

Keď však hovoríme o poddávaní sa, má to celkom iný význam. **Poddanie sa je akt negatívny. Význam tohto pojmu sa spája s pociťovaním odporu, nepriateľského vzdoru, s pocitom toho, že sme donucovaní robiť niečo, čo nie sme ochotní.** Takýto tlak môže pochádzať od inej osoby, alebo z nás samotných. Môžeme konať zo strachu pred nepríjemnými následkami, ku ktorým by mohlo dôjsť, keby sme sa nepoddali či nedali súhlas. Poddávanie sa chutí celkom inak než ochota a presvedčenie dávať sa. Je dôležité poznať tento rozdiel, tieto dve veci nezamieňať. Takéto skúsenosti sú bežné v rodinách, kde sa poddávanie a potláčanie namrzenosti, ktorá z toho vyplýva, uskutočňuje tak dokonale, že nikto si ich neuvedomuje. Tým možno vysvetliť prečo sa manžel či manželka rozhodne odísť z naoko „dobrého manželstva“. Nahromadený odpor sa dostal na povrch. Z väčšej časti je to výsledkom toho, že odchádzajúci partner sa roky „poddával“.

Poddávanie sa ničí intimitu a vedie k falošnej povrchnej uzavretosti. Často je toto navonok „ideálne“ manželstvo vzťahom, ktorý nie je pravdivý, ale je vážne problémový. Takíto manželia nikdy neukážu čo cítia a ani nie sú schopní premeniť poddávanie sa na dávanie sa.

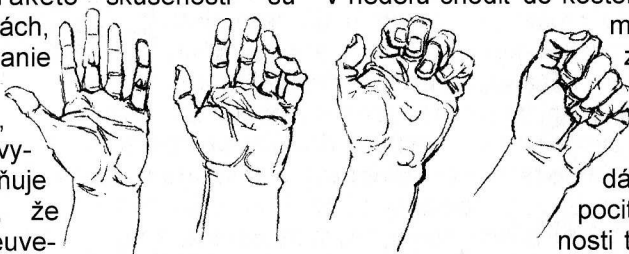
Aby sme problém rozuzlili, treba

zmeniť poddávanie sa na dávanie sa. Niekedy bude potrebné, aby sme vyjadrili svoj odpor proti tomu, že sa máme poddať tak, aby nám tá druhá osoba správne rozumela, aby sme obaja mohli ďalej žiť, znášať sa navzájom, robiť si ústupky, alebo aj vzájomne nesúhlasiť. Problém sa aspoň dostal na povrch. Nehráme sa na slepú babu. Takáto premena predpokladá schopnosť jednotlivca zmeniť svoje postoje na základe motivácie alebo zrelosti.

Dospievajúci sa to musia naučiť v priebehu svojho dospievania, inak zostanú fyzicky síce dospelí, v skutočnosti však nezrelí. Pomyslime si na dospievajúceho, ktorý odmieta v nedeľu chodiť do kostola. Rodičia mu majú pomôcť zmeniť pocit povinnosti, ktorý vedie k pocitu poddávania sa na pocit zodpovednosti tak, aby si potom povedal: „Idem na omšu nie preto, že ma vy, moji rodičia k tomu nútite, ale preto, že som osobne presvedčený o potrebe tam ísť. Cítim svoju náboženskú zodpovednosť.“

Schopnosť rozlíšiť medzi poddávaním sa a dávaním môže byť veľmi významná vzhľadom k vlastnej osobnosti, ktorou sa stávame a na druh vzťahov, ktoré vytvárame. Veľkým nebezpečenstvom pre dobré vzťahy je, ak si neuvedomujeme odpor, takže vrstvy odporu môžu byť také maskované, že ich spozorujeme až potom, keď už došlo k nešťastným následkom.

Spracovala V. R.

„Vezmi svoj kríž a nasleduj ma...“

V znamení uvedeného hesla sa niesol tohtoročný „Kvetný víkend“ v Banskej Bystrici.

Ako vlni, aj v roku 2001 mohli mladí celej našej diecézy prežiť krásny víkend 6. - 8.4. v kruhu svojich starých, ale aj tých práve objavených priateľov. A čo je hlavné, naučiť sa zasa o trochu viac rozdávať svedectvo Kristovej lásky a obety svojim rovesníkom. Samotnej Kvetnej nedeli predchádzal program od piatku až k samotnej nedeli. Program bol naozaj pestrý: skladal sa z **koncertu bratov Kapucínov**, ale aj z **prednášok na tému „Úcta k sebe a k druhým, vzťahy medzi ľuďmi“**. V Banskej Bystrici sa tento rok zišlo z celej našej diecézy už od piatku vyše 450 mladých a v nedeľu sa k nim pripojilo ešte veľmi veľa ďalších. Nechýbali sme ani my z Prievidze. **Autobus s mladými sa pohol smerom na Banskú Bystricu o 7³⁰**. Cestu sme začali ako vždy modlitbou a potom už nasledoval spev za doprovodu gitary. **Cestou nás posilnili v dobrom počte ešte kamaráti z farností Chrenovec a Handlová**. Ani sme nezbadali a mesto pod Urpínom sme mali na dohľad.

Po tradičných zvítaniach s priateľmi z druhých dekanátov a po požehnaní ratolestí našim **banskobystrickým diecéznym biskupom Mons. Rudolfom Balážom** sme sa presunuli v radosnej procesii do farského kostola. Tu sa naša radosť zmenila na zamyslenie nad významom Kvetnej nedele a smútok nad Kristovým súžením. Otec biskup Baláž nás však upozorňoval: **„Nehľadáajte si nové kríže okolo seba, naučte sa niest' najskôr ten svoj vlastný kríž, veď t'archou si Ty sám“**. Tak sa spievalo aj v hymne 16. svetového dňa mládeže: **„Nasleduj ma...“**, ku ktorej slovenský text pripravili mladí dekanátu.

Téma nesenia vlastného kríža a nasledovania Krista sa preniesla po skončení svätej omše aj do popoludňajšieho dialógu s našimi otcami biskupmi, ktorému predchádzalo zjednotenie sa celej diecézy v živom chodníku, ktorý vytýčil cestu otcom biskupom od biskupského úradu až do samotného farského kostola.

Nechýbali tu mnohí hostia a samozrejme na naše zvedavé otázky. Otec biskup Rudolf Baláž aj s otcom biskupom Tomášom Galisom odpovedali veľmi ochotne. Opäť tu bola dominantná téma nasledovania Krista. **„Pán chce od nás pravdu, nie divadielka...“**. **„Naučte sa žiť radikálne kresťanstvo, nie polovičaté...“** Odpovede otcov biskupov nás stále nabádali k vyznaniu pravdy pred Bohom. Boha neoklameme, On nás vidí stále. Príjemným osviežením bolo krátke obzreťtie sa za minuloročným stretnutím mladých s pápežom Jánom Pavlom II. v Ríme vo video dokumente. Svedectvo zástupkyne Slovenska Ľudmily Chudovej na

tomto stretnutí priamo u Svätého otca bolo tiež veľmi povzbudivé. Tlmočila nám pozdrav od Svätého otca a nezabudla spomenúť ani pápežovu lásku k Slovensku, ktorú na tomto stretnutí v Ríme viackrát vyjadril. Po druhom kole otázok však nadišiel čas lúčenia. **Otec biskup Baláž si s nami ešte zaspieval hymnu stretnutia, požehnal kríž, ktorý bude putovať dvanásť mesiacov po diecéze** a nakoniec sa vráti o rok do Bystrice. Ako prvý dekanát ho dostali Bojnice a **Prievidza bude mať tú česť priniesť kríž na budúcoročnú Kvetnú nedeľu**, keďže ho budeme mať na duchovnú posilu v poradí posledný.

Tak ako na začiatku putovania ráno, tak aj pri návrate sme si cestu vyplnili spevom a modlitbou. Vďaka patrí všetkým, ktorí pomohli pri realizácii tohtoročného putovania na Kvetnú nedeľu do Banskej Bystrice.

Osobne chcem poďakovať gitaristovi a všetkým spevákom, ktorí sa nám postarali o spríjemnenie cesty autobusom.

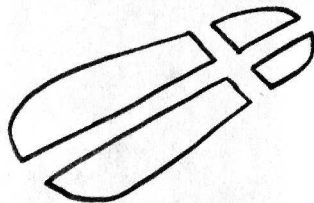
Pán nám dal tieto dni aby sme ich žili v znamení Kristovej lásky a obety.

Verím, že keď bude Prievidza o rok prinášať do Banskej Bystrice putovný kríž, prídu nám pomôcť vyznať Kristovo svedectvo aj ďalší priatelia z dekanátu.

Zamyslime sa spoločne nad tým, čo symbolizoval emblém tohtoročného stretnutia.

Text: Ing. Branislav Bullo

Foto Jozef Bullo ml.: Veža farského kostola
v Banskej Bystrici

Skauti kráčali slovenskou cestou krížovou

Na Slovensku vznikla pekná skautská tradícia - v pôstnom období od Popolcovej stredy do Kvetnej nedele prichádzajú na kalvárie našej vlasti skauti, aby spoločne pookriali na duši i na tele a tak sa lepšie pripravili na naše najväčšie sviatky - Veľkú noc.

Počiatok tradície je u skautov na

Orave, no bleskovo sa rozšíril na celé územie Slovenska.

V sobotu 7.4. - tak ako vlni, sa naši skauti a skautky vydali na cestu vlakom do Nitiran-

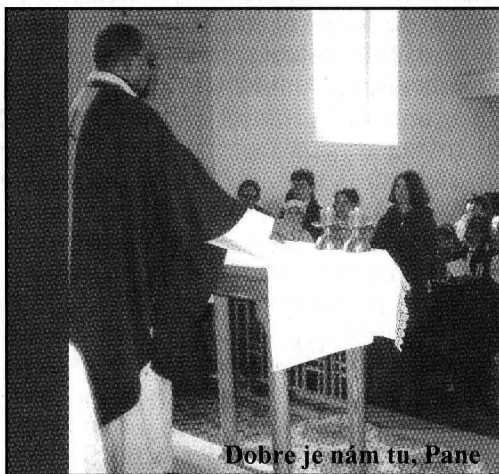
skeho Pravna, kde sa k nám pridali i veľmi aktívny skautský zbor z Pravna. Spoločne sme sa pešo pobrali pod kalváriu v Solke. Boli s nami i skautskí rodičia, priatelia skautingu i verný priateľ nášho zboru - Páter Vojtech Dávid, piarista.

Začala krížová cesta... Na kalvárii v Solke sa striedalo hovorené slovo

s modlitbou a spevom: „*Bol si tam, keď bol odsúdený Pán...*“ Spev doprevádzala gitara sestry Nšoči a husle včielky Magdušky. Sledovali sme krížovú cestu Spasiteľa v jednotlivých zastaveniach a nechali Ho prenikať do svojho osobného každodenného ži-

hrdý vlčák

Dobre je nám tu, Pane

vota skautky, skauta.

Po krížovej ceste Páter Vojtech vysluhoval podľa potreby sviatosť zmierenia. V hornom kostolíku kalvárie sme zavŕšili svoje putovanie sv. omšou. Mali sme možnosť spoločne i osobne precítiť silu Kristovej obety, lásky i nádeje Jeho vzkriesenia.

Ako skonštatoval na záver Páter Vojtech, šťastný úsmev na tvárach prítomných jasne hovoril o tom, že nám tam bolo s Pánom Ježišom dobre.

Ani studený vietor a zamračená obloha nedokázali zmenšiť našu vďačnosť Bohu za prežitý deň. Teraz záleží na nás, aby sme všetko prežité preniesli do všedných dní nášho života.

Sestra Maňka - Mária Šimková

Deň narcisov

Liga proti rakovine v spolupráci s rôznymi ďalšími organizáciami usporadúva každý rok 6. apríla Deň narcisov. Cieľom je upozorniť na problematiku nádorových ochorení, šíriť informácie a získať finančné prostriedky na podporu programov, zainteresovaných do pomoci postihnutým touto chorobou, alebo do výskumu. Finančné prostriedky sa získavajú formou dobrovoľných príspevkov, za ktoré je každý darca odmenený narcisom. Tento

rok prebehol už 5. ročník. Prievidzský skauti i v duchu svojho zákona: „**Skaut je osožný a pomáha iným**“ sa zapojili do tejto akcie. V našom meste bolo viac stanovísk s pokladničkami, kde mohli obyvatelia Prievidze ľubovoľnou sumou.

Jedna skupina stála pri obchodnom dome Prior, druhá na sídlisku Sever. **Ľudia boli štedrí. Skautov a skautiek, ktorí v ten deň takto slúžili bolo 17 a vyzbierali sumu 28 375,80,- Sk.** Peniaze boli poslané na onkologické oddelenie nemocnice v Bojniciach.

Radosť, že sme pomohli dobrej veci je pre celý skautský zbor podnetom, aby sme sa na budúci rok zapojili do akcie v ešte väčšom rozsahu. Všetkým, ktorí prispeli, patrí veľké poďakovanie.

Miša Nemeschová a Ing. Alexander Halahyja

Sv. Viliam Akvitánsky

Na začiatku 9. storočia panoval v juhozápadnej Európe cisár Karol Veľký. Na jeho dvore žil mladý gróf Viliam, syn Teodorika a Audy, dcéry Karola Martela. **Viliam vynikal udatnosťou, krásou i bystrým rozumom.** Cisár nič nepodnikol bez jeho rady a pomoci. Keď napadli mohamedánski Saraceni Španielsko a južné Francúzsko, gróf Viliam sa na príkaz cisára postavil s vojskom proti nim a porazil ich. **Bol vymenovaný cisárom za vojvodu z Akvitánie. Tam sa Viliam začal starať o zavedenie poriadku, dal postaviť zrúcané chrámy i kláštory. Jeden zveril i s patričným majetkom benediktínskym mníchom.** Tiež dal vystaviť i ženský kláštor, do ktorého išli slúžiť i jeho dve sestry. **Aj keď sa Viliam ako vládár staral o krajinu poctivo, túžil sa utiahnuť**

do samoty. Cisár i priatelia ho prosili, aby to nerobil. „*Môžete ma ubezpečiť, že pri vás zostanem večne? To nemôžete. Viete, keby som aj ostal nejaký čas medzi vami, predsa by som raz zomrel a odišiel od vás.*“ **Jediné, čo si vzal zo sebou do ticha kláštora, bolo drevo zo svätého kríža - relikvia z Jeruzalema.** Všetok majetok rozdal a stal sa podriadeným, čakajúcim na rozkaz. Ducha poníženosti si zachoval do smrti. Stal sa pomocníkom v kuchyni, robil tie najnižšie práce s radosťou. Neskôr sa s dovolením opáta uchýlil do pustovne. Po mnohom sebazapieraní zomrel 28. mája 812 v Gellone. Jeho ostatky pochovali v kláštore, ktorý dal sám postaviť.

Za svätého ho vyhlásili v r. 1066.

Z knihy Životy víťazov
od ThDr. K. Mečiara

Návrh odprosenia pred prvým svätým prijímaním

Drahí rodičia, krstní rodičia a všetci moji blízki.

Dnes idem potvrdiť svoju krstnú zmluvu, preto si pokladám za povinnosť prvú, ďakovať Vám vrelo za tú lásku Vašu, ktorou ste ma viedli až do tohto času.

Od mojej kolísky až do tohto rána,

keď sa po prvýkrát strojím k stolu môjho Pána.

A keďže tam smiem ísť len v čistučkom rúchu, so zmiereným srdcom a v pokornom duchu, prosím Vás odpustíte všetky moje viny, by mi ich odpustil aj Boh Trojjediný.

A aj nabudúce držte stráž nado mnou, slúžte mi za príklad a kráčajte so mnou po tej pravej ceste, ktorá vedie k spásu,

Kristus je náš život i spasenie naše.

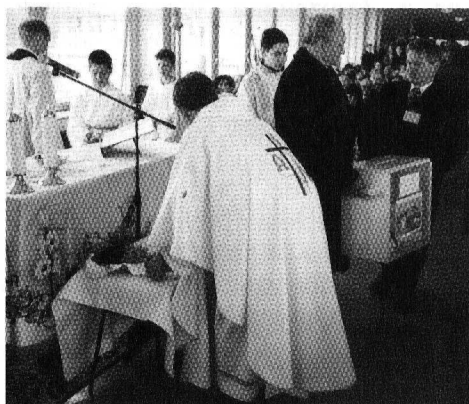
Amen

Máj, jún - mesiace prvých svätých prijímaní v Prievidzi

Ešte raz uverejňujeme termíny prvých svätých prijímaní, aby si všetci, ktorí majú v rodine dieťa prístupujúce k prvému svätému prijímaniu, mohli overiť dátumy a hodiny. Všetci, ktorí takéto deti nemajú, si môžu vybrať ktorúkoľvek inú svätú omšu, aby mohli pohodlne sedieť.

- 6. 5. - 9.30 Piaristická ZŠ
- 13. 5. - 9.00 ZŠ Energetikov, Novackého, S CH I.
- 13. 5. - 11.00 ZŠ Rastislavova, Šafárika
- 27. 5. - 9.00 ZŠ Dobšinského, S CH II., S CH III., L. Ondrejova
- 27. 5. - 11.00 ZŠ Malonecpalská, Mariánska, žiaci 4. - 9. roč. ZŠ už pokrstení
- 10. 6. - 10.30 krst a 1. sv. prijímanie žiakov 3. - 9. roč. ZŠ

Veľkonočná zbierka na nový kostol na Zapotôčkoch bola úspešná!

Kostol	Počet darcov	Vyzbieraná suma
Mariánsky	140	67 590
Zapotôčky	225	180 400
Piaristický	490	240 590
Farský	900	500 760
Spolu	1755	989 340

Milí Prievádzania, ešte raz Vám veľmi úprimne ďakujeme za Vašu nevšednú štedrosť, ktorú ste v tejto zbierke preukázali. Vyslovujeme Vám to naše kresťanské:

Pán Boh zaplať!

Ondrej Cebo, administrátor
Ján Bednár, dekan

POD FARSKÝM MIKROSKOPOM

- **17. apríla** bola v kaplnke na bojnickom zámku tradičná sv. omša. Najbližšia bude v **utorok 15. mája o 18⁰⁰**. Príďte do spoločenstva mladých s Pánom Ježišom aj vy!
- Žiaci 7.- 8. ročníkov (41 detí) absolvovali **18.4.2001** púť k Sedembolestnej Panne Márii do Šaštína. Sprievodcov im robili dp. Bednár, sr. Daniela, p. Málik a p. Púčík. V programe mali aj výlet do Bratislavy, spojený s návštevou Dómu sv. Martina a seminára CMB.
- **Biela sobota 14.4.2001** zostane pre troch našich dospelých farníkov zapísaná hlboko v ich srdciach.

Katarína Brdová, Eva Čizmadiová a Jozef Lisý prijali z rúk banskobystrického diecézneho biskupa Mons. Rudolfa Baláža vo sv. omši sviatosť krstu, birmovania a prvého svätého prijímania.

Blahoželáme im a prajeme hojnosť Božích milostí v ich kresťanskom živote, aby ním svedčili o Božej Láske.

- **Divadelná skupina AVE a hudobná skupina SPRAY** chystajú na tohtoročnú prievádzskú púť, ktorá bude 11. a 12. augusta novú divadelnú hru. **Ak si mladý a máš chuť pomôcť pri jej realizácii ohlás sa u Miroslava Vážana na tel. číslo 542 56 84.**

BARTOLOMEJ – časopis prievádzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievdzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievdza, t. č.: 0862/542 28 01. www.bartolomej.miesto.sk Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk. Zástupca: Ing. B. Bullo. Redaktori: A. Gálová, J. Balážová, MUDr. V. Rumánová, K. Bešinová, M. Melicherčíková ml., Ing. K. Thomayová. Foto: J. Bullo st. Náklady na tlač: cca 8,- Sk. Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievdza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievdzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Drahý môj priateľ!

Posielam Ti tento list, lebo Ti chcem dať vedieť, ako veľmi Ťa milujem, a ako verne dávam pozor na Tvoje kroky a ako veľmi by som bol rád, keby som mohol byť vedomím, časťou Tvojho života.

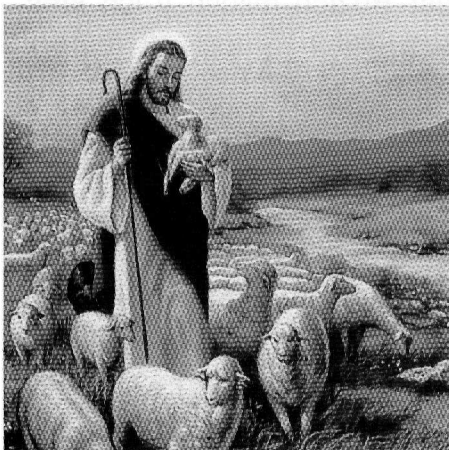
Dnes ráno pri prebudení som bol s tebou v prekrásnom prebúdajúcom sa slnečnom lúči a pozlátil som Tvoju izbu. Dúfal som, že mi budeš priat' „Dobré ráno“, ale Ty si tak neurobil. Myslel som vtedy, že je ešte trochu skoro a preto ma nevnímaš. Znovu som chcel upútať ne seba Tvoju pozornosť, keď si vyšiel cez Tvoje dvere. Lahučkým vetrikom som pobozkal Tvoju tvár, čarovnú kvetinovú vôňu som dýchol na Teba a potom som sa Ti prihovoricel vtáčím spevom... Ale Ty si len prešiel popri mne.

Neskoršie, počas dňa som Ťa pozoroval, ako sa rozprávaš s priateľmi. Ako veľmi som si želal, aby si sa ku mne prihovoricel. Čakal som a čakal, ale Ty si šiel svojou cestou slepo.

Dnes po obede som Ti poslal chladný lejak. Bol som tam v každej kvapke, a potom, aby si ma zbadal, zavolať som na Teba dunením búrky z neba dúfajúc, že ma spozoruješ. Medzi mäkké oblaky som Ti namaľoval na nebo mnohofarebnú dúhu, mysliac, že ma určite zbadáš, ale Ty si len utekal, moju prítomnosť si si ani nevšimol...

Dnes večer, aby si sa príjemne rozlúčil s dňom, poslal som Ti prekrásny západ slnka a neskôr som sa na Teba usmieval v miliónoch hviezd, dúfajúc, že mi úsmev opätuješ. Neusmial si sa.

Dnes v noci, keď si sa chystal k spánku, mesačným lúčom som ožiaril Tvoju tvár a tak som Ti dal najavo, že som tam s Tebou. Dúfal som, že sa trochu porozprávaš so mnou, pred tým, ako zaspiš. Nepovedal si ani slovo... To ma veľmi bolelo. Preto som zostal s Tebou a dával pozor na Teba po celú noc, mysliac že ráno... azda ráno ma pozdravíš.

Deň čo deň sa zjavím pred Tebou v nespočetnom zázračnom deji života, dúfajúc, že ma prijmeš za priateľa. Ja sám som život. Moja láska k Tebe je hlbšia ako najhlbší oceán a väčšia ako belasé nebo. Som plameňom krásy a veľkoleposti a čo mám, o všetko by som sa chcel podeľiť s Tebou.

Čakám na Tvoju odpoveď!

Tvoj večne milujúci priateľ Ježiš.